

opnaa noget andet samtidig med denne Lov, som man mente kunde heftes til den. De 2 Ting, man vilde opnaa, var for det første, at man vilde se at faa fast Ejendom udenfor Konkurs, hvilket man til Dels naar, og dernæst forment man tillige at kunne vinde betydeligt paa Auktionsgebyrernes Omraade. Det tror jeg er blevet anført som det, der skulde bære denne Lov gennem Tinget her. Det, hvorfor det var rigtigt at vedtage Lovforslaget, var ikke for dets egen Skyld, ikke for det nye Systems Skyld, som det indfører, men af andre Grunde. Forslaget blev nu vedtaget her og har derefter foreligget i Landstinget og vender nu tilbage her til Folketinget; men der er i Loven indsat 2 Bestemmelser, som efter min Formening skyde de Goder bort, som skulle naas, nemlig Gebyrfrihed derigennem, at man blev fri for Halvprocentafgift og Stempelafgift — det er skudt ud af Loven — medens der derimod er kommet en Regel ind i § 33, som jeg maa sige, at jeg nærer nogen Betænkelse ved at gaa med til. § 33, som den gik her fra Folketinget, indeholdt en Erklæring om, at man kunde standse en Auktion ved en Erklæring om, at man vilde appellere den. Landstinget har indsat, at for at man kan standse Forsølgelsen af en Auktion ved at appellere den, skal man stille Sikkerhed for det ved Auktionen forvoldte Tab. Det forekommer mig, at det i Virkeligheden er en meget betænkelig Regel. Jeg ved ganske vist, at den fra Sagførerforeningens Side har vundet Anerkendelse, og jeg veed ogsaa, at der har været nogle Standsninger af Auktioner, som man har ment have berøvet paa Chikane, og at de have været af en noget tvivlsom Art; men jeg vil for Resten sige, at de fleste af den Slags Standsninger af Auktioner ere foretagne i Gjærens, i Debitors Interesse, idet de nemlig ere foretagne, fordi Debitor har ment, at han i det Spille- rum, i den Tid, han vandt ved at standse Auktionen, kunde skaffe Penge til at betale eller ogsaa træffe en Ordning underhaanden om sin Ejendoms Salg, og det er jo fra Debtors Standpunkt ret forsvaret. Nu derimod har der ikke i det Omfang været Tale om Appel af Auktionen fra Pantekreditors Side; det tror jeg er sjældnere i Virkeligheden end de, der ere værdifulde af Debitor. Men jeg maa sige, at om en saadan Regel som

denne, at man forlanger, at en Mand for at kunne faa Lov til at appellere en affagt Kendelse om Auktion først skal stille Sikkerhed for al den Skade, som volder ved Auktionsstandsningen, kan man aldrig paa Forhaand vide, i hvilket Omfang den vil blive praktisk, og det kan i visse Tilfælde blive ensbetydende med, at den fattige affkares fuldstændig, helt og holdent fra sin Ret. Man maa nemlig huske paa, at i mange Tilfælde er der Tale om et meget væsentligt Beløb, og det vil ingenlunde være sjældent, at den Mand, som mener sig forurettet, og som vil appellere, vil være saaledes stillet, at han ikke har nogen anden Sikkerhed end den, som ligger i den Ejendom, i hvilken han har sekundær Panteret, og det er klart som Dagen, at ingen Ret i Berden vil gaa ind paa under Forhold, hvor Ejendommen er til Tvangsauktion, at betragte den sekundære Prioritet som nogen Sikkerhedsstillelse. Jeg synes derfor, at denne Bestemmelse er meget betænkelig og en Ting, som jeg i høj Grad vilde ønske ud af Loven, fordi jeg tror, at den ved visse Lejligheder kan give Anledning til, at Folk blive deres Ret berøvede, saaledes at der maatte i Virkeligheden ikke nogen Sinde kan appelleres. — Men foruden denne Ting, som i og for sig vilde være mig en yderligere Grund til at være imod Loven, er det jo stet, at et af de Hovedargumenter, som i sin Tid bleve anvendt til Fordel for Loven, er faldet bort, nemlig det Stykke i § 38, der handlede om Udlægskjødets Fritagelse for Stempelafgift og Halvprocentafgift. Man sagde, at der vilde indvindes et meget betydeligt Beløb derved, og at samtidigt vilde Realkreditoren styrkes, idet Folk, som laante paa de sidste Prioriteter, hvis de selv maatte komme til at overtage Ejendommen, fik den billigere og derigennem altsaa havde en Grund til at gaa længere op med sekundære Laan og føle sig mere opfordrede til at give dem, end de ellers vilde være under de nuværende Forhold. Det blev nu fremhævet af den højtærede Ordfører, at man mente i en nær Fremtid at kunne komme tilbage til denne Reform. Jeg veed ikke, hvorpaa den højtærede Ordfører eller Udvalgets Flertal i sin Helhed støtter denne sin Tanke. Da Loven om Lotteriordningen, om de 10,000 nye Klasselotterilodder, var for her, fremhævede